

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian da...
in the United States:
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 178. — ŠTEV. 178.

NEW YORK, FRIDAY, JULY 30, 1915. — PETEK, 30. JULIJA, 1915.

VOLUME XXIII. — LETNIK XXIII.

PROTI VARŠAVI PRODIRA OSEM ARMAD. V TEKU ENEGA TEDNA SE BO ODLOČILO.

V BITKI PRED VARŠAVO BODO IMELI NAJTEŽJE STALIŠČE AVSTRIJCI, KER SE NAHAJAJO RAVNO NASPROTI RUSKEMU CENTRUMU. — ČASOPISJE PRAVI, DA BI BILO BOLJŠE, ČE BI SE UMAKNILI, PREDNOST NISO DOVOLJ PRESKRBLJENI Z MUNICIJO. — MANJŠI SPOPADI PRI NAREVU, VISLI IN BUGU. — RUMUNSKA SE BO NAJBZRJE PRIDRUŽILA ZAVEZNIKOM. — RUMUNSKA JE PREPOVEDALA IZVAŽATI ŽITO.

Položaj na vzhodnem bojišču.

Na vzhodnem bojišču se bo kmalo vnela bitka, kakoršne še ni videl svet. Na 600 milj dolgi fronte se bo spopadelo do tri milijone vojakov in od poteka te bitke bo skoraj gotovo odvijen potek vojne. Ako zmagojo Nemci, so Rusi popolnoma brez vsake moči. — Stopped bodo v defenzivo in branili pot v Petrograd. Nemci ne bo šel nad glavno mesto ruske države, pač bo pa vrgel vso silo na zapadno bojišče ter navalil na Angleze in Francoze. — Avstrija bo večji del svoje armade porabilna v boju proti Italijanom.

Sedaj je situacija sledeca:

Rusi se nahajajo na zapadnem bregu reke Narev, na zapadnem bregu Visle in zapadno od Buga. Na vzhodnih bregovih teh rek so Nemci. Nemci so dosedaj prekorčili Narev samo pri Pultuskem in Bug pri Krilovem.

S severa prodira general Bellows s tridesetisoč mož konjenice; general Golwitz prodira izpred Mlave proti Ostrolenki; general Hindenburg bo poskušal prekoračiti reko Vislo pri Gori Kalvariji in se združiti onostran Varšave z generalom Gilwitzom; v sredini je del avstrijske armade pod poveljstvom generala Dankla; njena naloga je zavzeti Ivangorod; — general Woyrsch prodira proti Lublinu; general Mackensen v avstrijski nadvojvodji Josip Ferdinand pa proti Cholmu; armada generala Boehm-Ermolija operira pri Sokalu. Najhujša borba se bodo bile pri Cholmu in pri Ivangorodu, kjer so Avstrije. — Zapadno od Varšave imajo Rusi trdnjava Brest Litovsk, ki pa v tej borbi že vsaj začeli. —

Odkar so Nemci prekoračili reko Narev, se ni ničesar posebnega pripetilo. Rusija je mobilizirala vse sibirske čete. Prej ne bo udarila, dokler ne bo imela zadostne množine vojnega materiala.

Petrogradsko dnevno poročilo.

Petrograd, Rusija, 29. julija. — Iz glavnega stana ruske armade poročajo:

Pri reki Njemen se ni ničesar posebnega prigodilo. Ob reki Narev je položaj neizpremenjen. Ko je začel sovražnik utrijevati levi breg reke, ga je pregnala naša artillerija.

Pri Seroku in Pultsku se vrše vojni boji.

Rumunska in zavezni.

Pariz, Francija, 29. julija. — Tukajšnje rumunsko poslanstvo je potrdilo vest, da Rumunski ne bo ved izvazala v Nemčijo in Avstrijo žita, ter da bo najstrožje kaznovala onega, ki bo skušal vtipati orložje skozi Rumunsko v Turčijo. Na raznih postajah so že večkrat dobili kovčige, ki so imeli dvojno steno. Med stenami so bile ponavadi puške in revolverji. Prigodilo se je tudi, da so odprli sodeč, v katerih je bila namesto piva muncija.

Carinski uradniki.

Pariz, Francija, 29. julija. — Neki tukajšnji časopis je bil izvazala v Nemčijo in Avstrijo žita, ter da bo najstrožje kaznovala onega, ki bo skušal vtipati orložje skozi Rumunsko v Turčijo. Na raznih postajah so že večkrat dobili kovčige, ki so imeli dvojno steno. Med stenami so bile ponavadi puške in revolverji. Prigodilo se je tudi, da so odprli sodeč, v katerih je bila namesto piva muncija.

Brezjavka iz Varšave.

London, Anglija, 29. julija. — Dopolnik tukajšnjega "Timesa" je postal iz Varšave sledče poročilo:

V neposredni bližini ni bilo še nikakih bojev. V kratkem se bo začela velika bitka, ki bo najbrže odločilna. Danes so oblasti zaprle poštni urad. Iz mesta ni mogoče nikamor brzjaviti. Brzjav in telefon sta v rokah vojaških oblasti.

Nemško poročilo.

Berlin, Nemčija, 30. julija. — Vrhovno vodstvo nemške armade je izdal danes sledče poročilo: Položaj pri Njemiju je popolnoma neizpremenjen. Severovzhodno od Suvalki, na obeh straneh železnice, ki vozi proti Oiliti, smo zavzeli več važnih sovražniških postojank in vjeli 500 mož. V okolici Sokala smo odbili vse sovražniške napade. Na severni fronti se ni ničesar posebnega prigodilo.

Brezjavka iz Varšave.

London, Anglija, 29. julija. — Dopolnik tukajšnjega "Timesa" je postal iz Varšave sledče poročilo:

Rusija in Bolgarska.

Petrograd, Rusija, 29. julija. — Ko je dospelo sem poročilo, da sta sklenili Turška in Bolgarska med seboj pogodbo, je nastalo med prebivalstvom veliko razburjenje. — Razburjenje je še bolj naraslo, ko se je doznaalo za vse točke te pogodbe. Časopisje pravi, da se bo Rusija strašno maščevala. Rusija je naročila Bolgarski, da naj ta-

Z zapadnih bojišč.

Razdejani pontoni.

Nemci so razdejali pontone, na katerih je bil montiran težak francoski oblegovalni top.

OBSTRELJEVANJE ST. DIE.

Tako Nemci kot Francozi in Anglezi so izvedli včeraj razsežne minskie operacije.

Berlin, Nemčija, 29. julija. — Nemški glavni stan poroča danes o operacijah na zapadnem bojišču sledete:

"V Flandriji je razdejala včeraj naša artilerija par pontonov preko Furness prekopa, na katerih je bil postavljen težak francoski top. Zapadno od Souchez smo odbili en naskok Francozov.

V bližini Givenchy, v Aragonih ter pri Vauquois smo bili uspešni pri razdelitvi min. Francozi so razstrelili v Champagne mine, ne da bi dosegli s tem kaj uspeha."

"Rječi" piše:

Nespatmetno bi bilo spuščati se v bitko, predno niso naši čete z vsem potrebnim preskrbljene. Najbolje še, da se umaknemo v utrjenem postojanke in čakajo na varnem ugodnem trenutku. Za to bo bilo najbolj pripravno ozemlje, ki leži med močnimi trdnjavami Kovno, Grodno in Brest Litovsk.

Angleška vest.

London, Anglija, 29. julija. — Tukajšnja Reuterjeva agentura je dobila iz Petrograda sledče brzjavko:

Odkar so Nemci prekoračili reko Narev, se ni ničesar posebnega pripetilo. Rusija je mobilizirala vse sibirske čete. Prej ne bo udarila, dokler ne bo imela zadostne množine vojnega materiala.

Petrogradsko dnevno poročilo.

Petrograd, Rusija, 29. julija. — Iz glavnega stana ruske armade poročajo:

Pri reki Njemen se ni ničesar posebnega prigodilo. Ob reki Narev je položaj neizpremenjen. Ko je začel sovražnik utrijevati levi breg reke, ga je pregnala naša artillerija.

Pri Seroku in Pultsku se vrše vojni boji.

Rumunska in zavezni.

Pariz, Francija, 29. julija. — V našem uredništvu se je zglašil Mr. Matija Pogorele iz Chicage. — He je prisel po kupičkih opravilih in bo nekaj dni tukaj ostal.

Jutri je v nedeljo bo otvoril nove gostilne in restavracije med Slovenci dobro znanil bratov Vogrič v hiši št. 3138 Fulton St. in Norwood Ave., East New York.

Brat Vogrič sta obljubila, da bo za dobro pijačo, dobro kuhanje in vsestransko zabavo izvrstno prekrbljeno.

kaj razdare pogodbo, kar se pa do sedaj še ni zgodilo.

Dorače vesti.

V našem uredništvu se je zglašil Mr. Matija Pogorele iz Chicage. — He je prisel po kupičkih opravilih in bo nekaj dni tukaj ostal.

Jutri je v nedeljo bo otvoril nove gostilne in restavracije med Slovenci dobro znanil bratov Vogrič v hiši št. 3138 Fulton St. in Norwood Ave., East New York.

Brat Vogrič sta obljubila, da bo za dobro pijačo, dobro kuhanje in vsestransko zabavo izvrstno prekrbljeno.

situacija na Galipoli.

Berlin, Nemčija, 29. julija. — Ob Dardanelah vlada zopet polemir. Zavezni so napadli, da čakajo novih ojačanj. Pri Avi Burnu je bilo nekaj manjših artilerijskih spopadov.

"Lion" pred Dardanelami.

Berlin, Nemčija, 29. julija. — Atenski dopisnik nekega tukajšnjega lista je sporočil, da je dosegla pred Dardaneli ena izmed največjih angleških križark "Lion". Angleška bojna ladija je obstreljala pristanišče Mudros.

Francozi so izgubili podmorski čoln.

Pariz, Francija, 29. julija. — Francoska vlada je danes naznačila, da je neki nemški podmorski čoln potopljen v ponedeljek pred Dardanelami francoski podmorski čoln "Mariote".

Ko so začeli torpedni rušilec zasedljovati nemški podmorski čoln, je pobegnil.

V splošnem je situacija pred Dardanelami neizpremenjena. Pri Avi Burnu se je vršilo nekaj manjših spopadov, ki pa niso imeli nikakega upliva na splošni položaj.

Rusija in Bolgarska.

Petrograd, Rusija, 29. julija. — Ko je dospelo sem poročilo, da sta sklenili Turška in Bolgarska med seboj pogodbo, je nastalo med prebivalstvom veliko razburjenje. — Razburjenje je še bolj naraslo, ko se je doznaalo za vse točke te pogodbe. Časopisje pravi, da se bo Rusija strašno maščevala. Rusija je naročila Bolgarski, da naj ta-

Razmere na Haiti.

Charles Becker umrl na električnem stolcu.

Ameriške mornariške čete so si priborile pot v Port-au-Prince ter zasedle mesto.

Washington, D. C., 29. julija. — Podadmiral Caperton je brzjavil danes državnemu departmantu, da je prišlo včeraj 300 mož ameriških čet v Portau-Prince, kjer se so utaborili na trgu, v severnem delu mesta. Pred francosko poslanstvom se je postavilo straža, vendar pa ni prišlo do nikakih nemirov ali izgredov.

Izkrcanje čet se je izvršilo po konferenci, kateri je imel admiral z zastopniki Združenih držav, Francije in Anglije. Izkrcalo se je dve stotinji mornariških vojakov in dve kompaniji mornarjev. V Cape Haytien je postal povelenik ameriške križarke "Eagle", 20 mož za varstvo francoskega konzulata, potem ko se je obrnil konzul na povelenjnika za pomoč. Admiral je sporočil, da je v Cape Haytien vse mirno.

Mornariški tajnik Daniels se je posvetoval danes v državnem tajnikom Lansingom glede situacije, vendar pa se ni poslalo Capertonu nikakih nadaljnih navodil, ker se domneva, da kontrolira situacijo.

Caperton je nadalje sporočil, da se pričakuje za danes zvečer ali ponoči prihoda francoske vojne ladije "Decartes".

Ameriške čete so naletale pri izkrcanju na odpor ter so si morale izvojevati pot v mestu z otojem v roku. Amerikanec niso imeli nikakih izgub, Caperton namenava jutri pričeti z razorezjem haitskih vojakov in civilistov.

Potem ko se je privredno pričelo v smrtni stolcu se drugo člensko bitje. Bil je Samuel Haines prestrašen in po celem telesu treselj se črnci, ki je plačal z življenjem umor svoje žene. Sprava se je nameravalo, da bo Haines prvi, a na prošnjo Beckerja sta oba izmenjala vrsto. Becker je rekel, da si želi prikrajšanja agresije.

Potem ko se je privredno pričelo v smrtni celico ter je bilo vse pripravljeno, je zavladala tišina, ki je bila naravnost grozna za vse navzoče.

Na desni strani celice vodijo vrata v oddelki, kjer so nastnjeni na smrt obsojeni. Iz tega oddelka ni prišel niti najmanjši glas. Ista tišina je vladala v glavnem delu ječe. Nekdo je zakajjal. Vsi so se ozrli vanj in mož se je prestrašen umaknil v ozadje.

Nato je bilo čuti neki šum iz smeri rjavih vrat na desni strani. Vse oči so se obrnile v dotočno smer in vrata so se odprla. Na prag je stopil šest črevljev visok mož, mogočnih čeljusti in trdga obrazja. Glavo je nosil nazaj. Oči so svigne preko navzočih, a niso nosile nikake poslanice. Mož je bil Charles Becker in v rokah je držal razpelo.

Tako je pričel, da je prišel oče Cashin, kaplan, ki je molil možte umiritev.

Trdnik korakov je šel na smrtni obsojeni preko celice, proti stolu. Obločen je bil v črno obklebo in hišne črevlje. Desna hlačica je bila prepričana ter je mahala.

Mož je delal utis nepremagljive odločnosti. Široka usta so bila trdno sklenjena, dočim so se mišnice ob celjustih nervozno gibale.

Predno pa so se zavedli gledalci, so štirje stražniki že prijeti mož. Nič se ni upiral ter sedel na električni stol. Spoznal je par ljudi, ki so sedeli pred njim v starih leseni klopih, in izstrelil nobene besede. Stražniki pa so bili na delu. Pritrili so elektrode ter privedeli telo na stolec. Potem očeta Cashina je stal Rev. Curry in oba sta držala v rokah razpela in molitvenike.

Molila sta molitve za umirajočega. Z usteri Beckerja je prišel odgovor: — Jezus, imej usmiljenje z menoj. — Molitve so se ponavljale in čuti je bilo le glasove teh treh.

Nato je pritrdiril en stražnik na glavo Beckerja čelado in dan je bil signal, da ne sme nične govoriti.

Južna Avstrija.

Pod tem naslovom je napisal vojni poročevalci dunajske "Zeit", slike svojega potovanja na južno fronto. Sličica je v dvojnem oziru zanimiva. Odkriva nam na eni strani etnografsko in politično naivnost dunajskih žurnalistov, podaje nam pa na drugi strani dokaz, kako drugačno, recimo takoj, simpatično si ogledujejo nas in naše kraje ljudje, ki so preje vedeli toliko lepega in zvenečega napisati o Rivieri in Lidu, k večemu se o Dubrovniku in Lošinju — pardon, o Ragusi in Lussinipiecou.

Nič ne dene, da je "Zeitov" dopisnik šele na potu iz Celja proti Rimskim toplicam opazil, da 'prebivajo tod že Jugoslovani', katerih vasi izgledajo ravnato avstrijsko, kakor one nemških štajerskih kmetov. Privočimo mu iz sreca malicijozno veselje nad nedostojstjo nemškega kolega, ki vidijo Bošnjaka ter vpraša, kakšen Turak da je to. Vse to odtehtajo simpatične bezeče o naši Ljubljani.

"Pridemo v Ljubljano, izstopimo sedaj lahko na konkretnem primeru razlagam, kaj je to: Južna Avstrija. V tej široki, zeleni dolini, odkoder vidimo od daleč snežnike, ob tej modrikasti reki, pod visokim gradiščem, leži mesto Slovencev.

Javnost v čustiti Evropi entrete prisega, da bodo Slovence Srbi odresili. Ali morda Italijani? tega ne vem dobro. Vsekakor prebivajo Slovenci v mestu, ki je velikomestnejše, čistejše, bolj evropsko kakor Belgrad. Na trgh stojte spomeniki slovenskih pesnikov in velmož: pesnik Prešeren, katerega krona Muza in drugi ljudje, katerih slava izven dežele morda ni razširjena, ki pa pomenijo za Slovence mnogo. Bliščeca nova šolska poslopja. Glavne ceste življenja, da, elegantne, v velikih sijajnih trgovinah se gnetejo kupovalci. Pred časniško palajočo so izvezeni najnovježi brzovaji v vojni. V gostilnah dobiš solidno avstrijsko kosilo Dame se dobro oblačijo — skratka.

Ljubljana je moderno provitačje mesto. Toda onkraj mostu v ulicah pod Gradom, stoe stare hiše. Pred rotovžem prekrasni barokni vodnjak, na rotovžu lepo stiliziran dvoglavni orel in imenom Karla VI. In, nasproti fasada z rokokorelišči; potem zopet nemški balkoni s evelicami, stare ceste, tako ljubke, navzdol, navzgor. Vse to je bilo že avstrijsko, ko so nosili še viteške oprave, sedaj pa naj se končno odresi.

Gori h Gradu: ne v grad, kajti tam se nahajajo italijanski ujetniki in mi nimamo pripustnici; toda na klop se smemo vesti, smo moreti na to nebeško lepo sliko: belo mesto, južnobuji vrtovi s svojimi številnimi rožami, dolina, gorovje. — Zopet nizadol: po Glavnom trgu se pomika velika barvana priprava procesija mino v dobrém namezu postavljenega provincialnega spomenika Radetekemu. Leta 1860. je postavilo mesto ta kip svojemu častnemu meščanu.

Dve dogodbi.

Spisal Ivo Česnik.

I.

V nedeljo popoldne je bilo. — Francka je šla čez polje. Na roki je nesla cajno. Nakupila je vsega potrebatega za teden. Ubogi so bili doma in mati je ležala že cel mesec bolna. Stara je bila mati in oče je bil star in betezen, v njej je pa plula mladost in zdravje.

Po stezi je stopala v lahini čizmih, s pisanim kriloni se je igral božajoči veter. Šla je kot radost in moč med zelenimi travnikami.

Pel je kos v grmičevju in nad vso naravo je bil razlit velik, svenčan nedeljski mür. Topli, solnčni žarki so obsevali Franckino zdrovo, rdeče lice in krepko, stasito postavo.

Črešnje so zorele. Ravnog rdečnosti se je jelo po brajdah. Kako bi se ne? Maj je bil, najlepši mesec. Moč je dihnila v naravo.

In Franckini duši je bila moč in čutila je življenga slasti.

Sredi polja se je dvignila pesem. Francka se je ozrla in je bila dobre volje, kot bi pripenjal fantu šopek.

Šumela je reka monotono ob vnožju nizkih gričev, pripogibali so se jagnjadi in vrbe, fantje so peli:

"Dekle na vrhu zelenem sedi..."

Tudi Janez je bil med njimi.

Francka je hipno zardela, v sreči je pa bilo naenkrat toplo in težke cajne ni čutila na roki.

Gledala je po dolini. Bele ceste so se vile med topoli, bresti in grmičevjem. Po brajdah in brdih ji je uhajal pogled. Tam se je koščila vinska trta in zlati pramenki so trepetali na mladem perju. Francka je čutila lepoto in neizmerna sladost jo je obsla.

Doteknilo se je rudo v sredini raznakanili so se holmi in griči in gore na vse strani. In stinski so tej krasni zemlji svoj modri obrake, da se ogledujev v njem kot nedolžno delile svoje plave oči in črešnjeva lica na vodni glazini. Nebo je poljubilo to zemljo, druge ne bi bila tako lepa in bogata.

Francka je stopila v gozdči in objela jo je hladna senca. Nabrala je evetlie in sedla pod koščat hrast, da se odpočije. Spomnila se je Janeza in bilo ji je prijetno in spomnila se je dni, ko je mislili nanj. Pred kratkim je služila v Trstu; tisti dan je pa zbolela mati, tako je prišla domov. Ni prišla nerada. Zahrepnela je po materi in ocetu in Janezu.

Saj je lepo v Trstu; morje valovi včasih in ladije prihajajo dan nadan. Vedno nov pogled, veselje včasih meri. Ali vsa mestna radost je piškava. Ko pride človek z balo, veselice, zabave, bi se zjokal, tako grozovito prazno je v sreči.

Otroci so se igrali za vasojo po tratz, zbijali šale, letali, se tepli, cukali. Dekleta so pele pod orehom:

"Rasti, rasti rožmarin, lep deviški moj spomin"

Janez je zavriskal in spremljal Francka do doma. Šla sta roko v roki in z njima je šla zorna, vesela mladost.

"Malo hitreje pojdiva! Mati, vam, da težko čaka name. Janez, dober človek pa si, ker si tako skrbel za mojega očeta in mater, dokler me ni bilo."

"Nikar me ne hvali! Kam naj pa spravim sad svojega truda, če ga ne dam ljudem? Svojih nimam, Francka, ti boš moja —"

Tam ob griju je tekla reka, poleg nje je stala na bregu stara koča obdana od piškavih orehov. Pusti je bilo tam in dolgočasno, kot da je Bog proklet hišo in njene prebivalce.

"Pri domu sva, Janez."

"Puščoba je pri vas doma, — Francka. Rešiti te moram iz tega zakletega kraja. Tak prijeten dom si ustanoviva, da bo veselje. Oral bom in kosi, sadil trte in trgal jeseni in ga pil včesih v senci. Ti boš zraven in otroci — Janezek, in mala Francka ti bo sedela v načrnu. Ali ne bo to življene?"

"Lepo bo, lepo. Zelo rada te bom imela, Janez. Ali za mater mi je hudo in očeta."

"Dokler bosta živila, poskrbiva zanje."

Poslovila sta se.

"Z Bogom! Zdrava!"

"Z Bogom! Priden bodi!"

Zasmejala sta se in razšla.

II.

Zvečerilo se je in tema je pada čez vso dolino. Tudi na kočo v skritem kotu je padla in bilo je tam neprijetno, kot da se je nasele vanjo smrt. Trhljeni orchi so žalostno stegovali svoje veje nad slammato streho, ki je bila vsa pojavljena in razdrapana.

Zazvonilo je avemarije. Francka je stopila v nizek temen hlev z golem v roki. Golida je bila stara, morda dvačet let, bila je pri hiši prej kot se je rodila Francka, in koža je bila stara, komaj je še stala pri jaslih.

Francka je molila.

V kamri, nizkotni in zatuhli, je molil na ves glas oče Marko z opetajočim glasom in mati Meta. Mati je težko sopeč odgovarjala. Na polomljeni postelji je ležala in gledala v črkv, umazan strop in misila na svojo boleznen in na smrt.

V sobi ni bilo luči in tema je vladala po vseh kotih. Po starih podobah iz preteklega stoletja in prepereli mizi se je širila.

Janez pogleda na solnce in najraji bi zavriskal, da bi se razlehal do gora, zavriskal bi in priti vse zemljo na široke rsi.

Dekle se je tolažilo ob takih mislih:

"Saj nisem mislila, da ga imam tako rada. Pa glej si! V sreču se mi je zanetila iskra in zdaj gori plamen!"

Fantovska pesem je utihnila, z gričev so doneli drobni glasovi piščalk. Pastirji so piskali na paši. Francka je vstala, zadelo cajno in stopala počasi. Toda kmalu se je korak okreplil in bila je v mlini naravi kot vila sredi planine.

Zaukal je Janez in Francka se je ozrla.

"Ne hiti tako, dekle, saj se ne mudi. Glej, velik dan je še in solne kreko greje v hrhet."

"Res je, Janez, ali jaz moram na domov radi matere."

"Dekle na vrhu zelenem sedi..."

Tudi Janez je bil med njimi.

"Prav, Francka, prav. Le to mi povej, če si imela ves čas le mene rada?"

Janez, le tebe. Saj veš, čemu vprašuješ?"

"Ali te ni v Trstu mičke premotil?"

"Janez, ti si porednež. Kako moreš misliti kaj takega?"

"Nič ne mislim, le tebe imam rad."

Sklonil se je in jo hotel poljubiti.

"Janez, danes me pusti! Mati je bolna in nagajiv si preveč."

"Francka, ne budi no, saj me poznaš. Trd sem, če se lotim, ali dober v sreči. Glej, Francka, tam leta metulj. Kako je vesel? Kot ti in jaz."

Stopila sta iz gozda in pred njo je bila stala vas, vas svečana in veličastna.

"Tu sem te privedem, Francka. Ali ne bo lepo najmo kraljestvo? Poglej to polje je moje in ti vinoigradi! Pa saj ti je znano. Prijetno je, Francka, in zanimivo življeno. Skozenj pojdeva roka v roki, ena dusja — jaz in ti."

Janez je čutil, da mora biti neizmerna slast imeti pridno ženo in imeti otroke. Pomladni se v sinu kot se pomladni solnce, ki vstaja vsak dan lepo, čisto, sveže.

Otroci so se igrali za vasojo po tratz, zbijali šale, letali, se tepli, cukali. Dekleta so pele pod orehom:

"Rasti, rasti rožmarin, lep deviški moj spomin"

Janez je zavriskal in spremljal Francka do doma. Šla sta roko v roki in z njima je šla zorna, vesela mladost.

"Malo hitreje pojdiva! Mati, vam, da težko čaka name. Janez, dober človek pa si, ker si tako skrbel za mojega očeta in mater, dokler me ni bilo."

"Nikar me ne hvali! Kam naj pa spravim sad svojega truda, če ga ne dam ljudem? Svojih nimam, Francka, ti boš moja —"

Tam ob griju je tekla reka, poleg nje je stala na bregu stara koča obdana od piškavih orehov. Pusti je bilo tam in dolgočasno, kot da je Bog proklet hišo in njene prebivalce.

"Pri domu sva, Janez."

"Puščoba je pri vas doma, — Francka. Rešiti te moram iz tega zakletega kraja. Tak prijeten dom si ustanoviva, da bo veselje. Oral bom in kosi, sadil trte in trgal jeseni in ga pil včesih v senci. Ti boš zraven in otroci — Janezek, in mala Francka ti bo sedela v načrnu. Ali ne bo to življene?"

"Lepo bo, lepo. Zelo rada te bom imela, Janez. Ali za mater mi je hudo in očeta."

"Dokler bosta živila, poskrbiva zanje."

Poslovila sta se.

"Z Bogom! Zdrava!"

"Z Bogom! Priden bodi!"

Zasmejala sta se in razšla.

III.

Zvečerilo se je in tema je pada čez vso dolino. Tudi na kočo v skritem kotu je padla in bilo je tam neprijetno, kot da se je nasele vanjo smrt. Trhljeni orchi so žalostno stegovali svoje veje nad slammato streho, ki je bila vsa pojavljena in razdrapana.

Zazvonilo je avemarije. Francka je stopila v nizek temen hlev z golem v roki. Golida je bila stara, morda dvačet let, bila je pri hiši prej kot se je rodila Francka, in koža je bila stara, komaj je še stala pri jaslih.

Francka je molila.

V kamri, nizkotni in zatuhli, je molil na ves glas oče Marko z opetajočim glasom in mati Meta. Mati je težko sopeč odgovarjala. Na polomljeni postelji je ležala in gledala v črkv, umazan strop in misila na svojo boleznen in na smrt.

Bila je tedaj pomlad v deželi. Zavilovalo je čez poljane in vstalo je v grlu mu je civililo.

Francka je prišla v kuhinjo in pospravljala. Kuhala je večerjo in vnosila, oči izpite, koža uvela in nagubana, brada špičasta, čeljusti so štrle proti čelu kot dve lopati pri klepetu. Smrt je stala že dolgo poleg postelje in čakala.

Mati je stegnila roke izpod sedeža in se spomnila mladosti. Smrt je vstala ob skrajnici, ona je mislila na srečo.

Naslonil je glavo med dlani in zadremal. Dihal je težko in počašči in v grlu mu je civililo.

Francka je prišla v kuhinjo in pospravljala. Kuhala je večerjo in vnosila, oči izpite, koža uvela in nagubana, brada špičasta, čeljusti so štrle proti čelu kot dve lopati pri klepetu. Smrt je vstala že dolgo poleg postelje in čakala.

Mati je stegnila roke izpod sedeža in se spomnila mladosti. Smrt je vstala ob skrajnici, ona je mislila na srečo.

Bila je tedaj pomlad v deželi. Zavilovalo je čez poljane in vstalo je v grlu mu je civililo.

"Dober več, Marko! Težko sem te čakala. Mislila sem, da ne prideš."

"Dober več, Metka!"

"Dober več, Marko! Težko sem te čakala. Mislila sem, da ne prideš."

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Franček Sekler, predsednik, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Tajnik:

Edward Kalish, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Kudolf Trost, 393 W. Central Park, New York, N. Y.

John Jager, blagajnik, 5241 Upton Ave. So., Minneapolis, Minn.

Denar, kolikor ga podružnica sama ne potrebuje, naj blagovljivo poslati glavnemu tajniku. Vsaka vplačana svota bude potrjena po tajniku in razglašena po slovenskih listih. Istočasno naj tudi obvesti gl. blagajnika, koliko denarja so poslali.

Pozor! — Tajniki in blagajniki podružnic Slov. Lige!

Tem potom so prošeni vsi tajniki podružnic Sl. Lige, da nemudoma pošljajo na glavnega tajnika sledeča poročila: število članov, ime in naslov predsednika, tajnika in blagajnika, kraj podružnice ter dan ustanovitve.

Blagajnike podružnic pa prosim, da o poslanem denarju na glavnega blagajnika napravijo dva poročila in pošljajo enega na glavnega blagajnika, enega pa na glav. tajnika, da tem potom lahko vedno izkažemo natančen račun in stanje Slov. Lige.

Za vsa nadaljnja pojasnila tičoča se Slov. Lige, naj se enj. rojaki obrnejo na glav. tajnika Slov. Lige.

EDWARD KALISH, glavni tajnik.
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vse iztise Pravil Slovenske Lige smo poslali glavnemu tajniku Slovenske Lige, Mr. Edvardu Kalisu, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O. — Oni, ki nimajo Pravil, naj se obrnejo naravnost nanj. — Vse po trebne informacije daje glavni tajnik.

Uredništvo G. N.

Muzikant Ciril Novak.

Spisal: Franc Bregar.

I.

Vsek človek je nekaj filozofa in nekaj pesnika. Filozofira več ali manj modro ter poje pesmi v verzih ali v prozi; eden, kadar je trezen, drugi, kadar je pijan.

Tudi Ciril Novak je bil pesnik in filozof. Bil je moj sosed, a nikdar še nisem govoril z njim. Enkrat pa je stopil nepričakovano k meni, bilo je popoldne v goštinstvu. Videl sem ga, kako je premisljeval in gestikuliral, preden je prisedel, in poznalo se mu je, da je hodil z negotovostjo in s strahom. Vstal je iz za mize, prijet na palico, ker brez nje ni mogel hoditi, ter stopil par korakov. Noge so mu v kolentih edino omahvale in se šibile. Ijudje so se ozirali od vina in kart ter so ga opazovali s pomilovanjem in žalostjo. S suho roko je potisnil svoj črni, zmečkani klobuk nazaj na glavo in njegov rjav, koščeni obraz je bil še bolj strašen in žalosten. Bil je kakor jetičen bolnik, ki vidi v razdalji treh dni smrt v konci.

— K vam prisedem, če smem.

Sedel je in položil palico v načelo.

— Kajne, jaz sem vaš sosed Ciril Novak?

— Pijan je, sem si mislil, in resnično se mi je zasmilil.

— No, prav, jaz sem vaš sosed in kdaj sem vas še nadlegoval? Ali sem vas kdaj srečal na cesti in morda govoril? no, povejte!

— Oprostite, meni....

— No, vidite, to jaz pravim, in vino to vedno mislim. S poti sem vam šel, kot grem vsakemu človeku, ki ga poznam. Čemu srečavati? On grezaven mene ter me pogleda in jaz mu berem v očeh in vidim jasno njegove misli: Pohabljeni si, niti hodišti ne moreš, glasu nimaš in govoristi šepetaje in zamolko, kot bi vedno razkrival skrivnosti. Bog te je kaznoval, prijatelj!

— Vse to vidim natančno v njegovih mislih in pravim: Čakaj, prijatelj. Glej, še eno stran je dal Bog na ulici, da ni treba srečavati neljubih ljudi. In že sem na drugi strani in grem in gledam v tla. Kaj hočeš, izgubljeni človek....

— Ampak, gospod Novak, meni se zeli....

— No, glejte, tudi jaz to mislim: Kaj če pohabljenec v družbi? A danes sem prišel k vam, zato ker ste človek in ker sem malo pijan. Jaz sam vem, jutri me bo sram in ne bi vas rad srečal za nobeno ceno. Sramoval se bom teh neumnosti, a glejte, človek vendar včasi zazeli biti človek. In vi ste človek. Tokrat ste podarili moji ženi kovčeg....

— Oprostite, jaz nisem....

— Vem, kaj hočeš reči. Vam je to malenkost, a meni veliko pomeni. Grem kam in nesem s seboj svoje reči, vaš kovčeg pa....

— Ampak jaz sploh nisem....

— Seveda, seveda.... Ona pri-

visočine, vse dobro opisal in na koncu knjige vabi v Postojnsko jamo in pravi, da je to čudež sveta. Sanjalo se mu je in kar je on meril, to ni čudež sveta, ker se čudežne da meriti. Da bi mene enkrat pustili noter, da jaz vidim resnični čudež. Šel bi ob palici navzgor in bi hodil čeprav tri dni, lačen in želen. Vratarju bi dejal: Odpri, prijatelj, vrata, bodi človek! Jaz sem pohabljeni muzikant in nimam denarja, a ti si človek in me boš pustil. Na uro — vrgel je rumeno nikelnasto uro po mizi, — pa grem. Hodim počasi in vidim: Stoji pred menoj cipresa, vsa iz svetlega blešečega kamena, listi lepi in žalostni, steblo pravo, kakor v naravi. Ha — kaj je to?

— Toda to ni ravno....

— Lažejo sleparji, vun s sleparji, vun je iz te svete hiši! — Ves je tresel in ljudje so se ozirali po njem. — Mislite, da jaz ne vidim vaše sleparje? To cipres je lepo izklesal tainata profesor in zdaj laže, da je to narava. Obesite takega falota, to ni človek! Razbijte cipres in pometite po njej vso jamo! Ali je to mar čudež sveta?

— Takih cipres....

— Proč z njimi! — Grem naprej in vidim: Naenkrat stoji Kalvarija pred menoj. Dva križa se že dvigata na hribu, tretji se delata. Kapljica kaplje za kapljico, počasi, vsak dan ena ali dve. Tam sedem in gledam križ, kako stoji ves žalosten in pust, kot bi ravno zdaj umrl Bog na njem. Tega ni delal profesor, ker križ raste in je z vsako kapljico večji. Ali je to čudež sveta? Ne, to ni čudež, križ je neskončno lep, a lepih križev je veliko na zemlji. A odkod ta križ? To naj pove tisti profesor, ki je klesal cipres, in tisti tepec, ki je pisal knjigo o Postojnski jami! Kapljice padajo in delajo skalo — to nič, to so sanje in laži. To lehko vsakdo reče. A poje, odkod kapljice delajo ravno križ, tak križ, kot je v resnici, pust in žalosten? No, kje ste? Vidite, to je čudež sveta, o katerem toliko lažejo v knjigah. — Jaz bi tam obstal in bi si mislil: Pohabljeni muzikant sem in ne vem, kaj je to. Samo to vem, da je nekaj velikega in čudežnega na Kalvariji in da se moramo vsi odkriti, kadar stojimo pred temi križi. Potem vem, da jaz nisem njih in v niste nič in mi vsi skupaj nismo nič, samo tisti čudež sveta je nekaj. Tam za Kalvarijo in za zastrom se skriva velika, čudežna moč in ljudje, ki merijo Kalvarijo in štejejo barve na zastoru, sanjajo in lažejo. Vse povedo, same tistega, kar je res potrebno in čudežno, ne vidijo....

— Kaj je z Marico, gospod Novak?

— Neumnost, nič drugega. Prav zaprav je vseeno, ker življenje mora tako iti, sicer bi mi ne bili žalostni in obupani in bi ne bili ljudje. A to me jezi, da bi lehko bilo drugače, ko bi ubogala ljudi, ki veda, kaj se pravi potepati se po svetu. — Ti si pri meni, imate rajši, nego te je mati mogla rad imeti, in klor se te dotakne, bo pomnil. Kaj siliš v službo? Naveličala si se pohabljenega muzikanta in dolgočasno ti je v njejovi pusti sobi. Pojd, ptička, Bog s teboj, a nazaj mi ne hodi. Kadar boš vesela in srečna, kot si zdaj, pridi povedat, ker bo tudi nam ljubo. Pojd, pa glej, da najdeš človeka, ker ljudi je malo. In ne pozabi na pohabljenega muzikanta, čeprav ti je bilo pusto v njegovi hiši. Rad te je imel. — No, šla je in je služila pri nekem trgovcu.... Jaz jem pokažem, faktotum; jutri pojdem tja in s tole palico....

— Kako menite to, gospod Novak?

— Gotovo, gotovo, ljudje so redki. Vi ste človek, ker se me poohljenca ne sramujete.... No, to je neumnost! Kdo se mene sramuje?

— Ali jaz nisem bil človek?

— Veste, da sem takrat sprejet ubojico. Marico. Kaj sem bil?

— Pohabljenec in izgubljenec, kar sem zdaj.

— Zakaj sem jo sprejet? Eja,

človek, bodi človek — sem mislil in vzel sem jo. Pride zvezre k moji ženi in joka. Kaj jokaš? Če nimaš nikogar, če si sirota, bolje za te!

— Pojdji po svetu, povsod so tla, da stopši manje. Če nečes, pa ostani pri meni, če se ne srečujem poohljenca, kar se mi ne zasmilil.

— No, prav, jaz sem vaš sosed in kdaj sem vas še nadlegoval?

Ali sem vas kdaj srečal na cesti in morda govoril? no, povejte!

— Oprostite, meni....

— No, vidite, to jaz pravim, in vino to vedno mislim. S poti sem vam šel, kot grem vsakemu človeku, ki ga poznam. Čemu srečavati? On grezaven mene ter me pogleda in jaz mu berem v očeh in vidim jasno njegove misli: Pohabljeni si, niti hodišti ne moreš, glasu nimaš in govoristi šepetaje in zamolko, kot bi vedno razkrival skrivnosti. Bog te je kaznoval, prijatelj!

— Vse to vidim natančno v njegovih mislih in pravim: Čakaj, prijatelj. Glej, še eno stran je dal Bog na ulici, da ni treba srečavati neljubih ljudi. In že sem na drugi strani in grem in gledam v tla. Kaj hočeš, izgubljeni človek....

— Kaj je, kaj je, kaj je?

— Gotovo, gotovo, ljudje so redki. Vi ste človek, ker se me poohljenca ne sramujete.... No, to je neumnost!

— Kdo se mene sramuje?

— Naj pove, kdar je to, kar govorim. Tudi to je neumnost!

— Vse se meša in samo eno je res:

Domači živinozdravnik

— Domači živinozdravnik, kar sem zdaj.

— Kaj sem jo sprejet? Eja,

človek, bodi človek — sem mislil in vzel sem jo. Pride zvezre k moji ženi in joka. Kaj jokaš? Če nimaš nikogar, če si sirota, bolje za te!

— Pojdji po svetu, povsod so tla, da stopši manje. Če nečes, pa ostani pri meni, če se ne srečujem poohljenca, kar se mi ne zasmilil.

— No, prav, jaz sem vaš sosed in kdaj sem vas še nadlegoval?

Ali sem vas kdaj srečal na cesti in morda govoril? no, povejte!

— Oprostite, meni....

— No, vidite, to jaz pravim, in vino to vedno mislim. S poti sem vam šel, kot grem vsakemu človeku, ki ga poznam. Čemu srečavati? On grezaven mene ter me pogleda in jaz mu berem v očeh in vidim jasno njegove misli: Pohabljeni si, niti hodišti ne moreš, glasu nimaš in govoristi šepetaje in zamolko, kot bi vedno razkrival skrivnosti. Bog te je kaznoval, prijatelj!

— Vse to vidim natančno v njegovih mislih in pravim: Čakaj, prijatelj. Glej, še eno stran je dal Bog na ulici, da ni treba srečavati neljubih ljudi. In že sem na drugi strani in grem in gledam v tla. Kaj hočeš, izgubljeni človek....

— Kaj je, kaj je, kaj je?

— Gotovo, gotovo, ljudje so redki. Vi ste človek, ker se me poohljenca ne sramujete.... No, to je neumnost!

— Kdo se mene sramuje?

— Naj pove, kdar je to, kar govorim. Tudi to je neumnost!

— Vse se meša in samo eno je res:

Domači živinozdravnik

— Domači živinozdravnik, kar sem zdaj.

— Kaj sem jo sprejet? Eja,

človek, bodi človek — sem mislil in vzel sem jo. Pride zvezre k moji ženi in joka. Kaj jokaš? Če nimaš nikogar, če si sirota, bolje za te!

— Pojdji po svetu, povsod so tla, da stopši manje. Če nečes, pa ostani pri meni, če se ne srečujem poohljenca, kar se mi ne zasmilil.

— No, prav, jaz sem vaš sosed in kdaj sem vas še nadlegoval?

Ali sem vas kdaj srečal na cesti in morda govoril? no, povejte!

— Oprostite, meni....

— No, vidite, to jaz pravim, in vino to vedno mislim. S poti sem vam šel, kot grem vsakemu človeku, ki ga poznam. Čemu srečavati? On grezaven mene ter me pogleda in jaz mu berem v očeh in vidim jasno njegove misli: Pohabljeni si, niti hodišti ne moreš, glasu nimaš in govoristi šepetaje in zamolko, kot bi vedno razkrival skrivnosti. Bog te je kaznoval, prijatelj!

— Vse to vidim natančno v njegovih mislih in pravim: Čakaj, prijatelj. Glej, še eno stran je dal Bog na ulici, da ni treba srečavati neljubih ljudi. In že sem na drugi strani in grem in gledam v tla. Kaj hočeš, izgubljeni človek....

— Kaj je, kaj je, kaj je?

— Gotovo, gotovo, ljudje so redki. Vi ste človek, ker se me poohljenca ne sramujete.... No, to je neumnost!

— Kdo se mene sramuje?

— Naj pove, kdar je to, kar govorim. Tudi to je neumnost!

— Vse se meša in samo eno je res:

Domači živinozdravnik

— Domači živinozdravnik, kar sem zdaj.

— Kaj sem jo sprejet? Eja,

človek, bodi človek — sem mislil in vzel sem jo. Pride zvezre k moji ženi in joka. Kaj jokaš? Če nimaš nikogar, če si sirota, bolje za te!

— Pojdji po svetu, povsod so tla, da stopši manje. Če nečes, pa ostani pri meni, če se ne srečujem poohljenca, kar se mi ne zasmilil

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIK:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or Box 57, Fredon, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Avenue, N. E. Cleveland, Ohio.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6. St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Etv. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, Etv. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovence, Etv. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega porotnega odbora.

Na posebna ali neuradna pisme od strani članov se ne bodo odziralo.

Društvene glasilo: "GLAS NARODA".

ČLANOM IN ODBORNIKOM KRAJEVNIH DRUŠTEV NAZNANJE!

Vse proteste, incijative, predloge in sploh vse uradne stvari oziroma dopise, ki se tičejo J. S. K. J. JE POŠILJATI GLAVNEMU TAJNIKU.

Najprej mora glavni tajnik vse pregledati, ker mi brez njegove vednosti ničesar ne natisnemo, kar se tiče Jednote.

Vse, kar bo on odobril, bo v našem listu pravočasno priobčeno.

Uredništvo G. N.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Padel je na severnem bojišču 18. junija Ljubljane Fran Lenart, stotnik 17. pešpolku.

Vojaki so umrli v Ljubljani: Fran Kubelka, pešec polka št. 4; Daniel Obučina, enoletni prostovoljec, korporal pešpolka št. 1; Edvard Šohm, topnica 17. gorsko-topničarskega polka; Vinko Vulič, pešec 97. polka; Ivan Roje, vojaški voznik.

Italijanski ujetniki so umrli v Ljubljani: Anton Comentale, pešec polka št. 30; Dominik Verderame, pešec polka št. 30; Giovani Croce, pešec 41. polka.

Ranjen je bil na južnem bojišču rezervni poročnik Hugo Leonardi iz Ljubljane.

Oglasil se je s severnega bojišča rezervni poročnik tehnik Ferdinand Črepinko iz Ljubljane. Odkar se je tja vrnil, je, kakor sam pravi, samo "za par ur poduhval artilerijski ogenj". Sedaj namreč biva v Karpatih in ima drugo delo. Dnevi so zgoraj lepi. Čez dan je zelo vroče, ponoriči zelo in kadar dežuje, zimsko mrzlo.

Odlikanje. Kadet Vinko Zalokar, medicinac iz Kokre, od začetka vojne na severnem bojišču pri 3. polku tirolskih cesarskih lovcov, je bil odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno 2. vrste.

Umrl so v Ljubljani: Viktor grof Lichtenberg, zasebnik, 79 l. — Am Czechak, ključavnica jevje žena, 59 let. — Luka Merkuž, poljski dminar, 58 let. — Katarina Maček, žena ključavnica karskega pomočnika, 31 let. — Matilda Ličen, hči pisarnikega služnika, 12 l. — Ivan Tomšič, bivši delavec-hiralec, 72 let. — Ivana Založnik, kurjačeva žena, 48 let. — Karol Kremžar, strojedovodja državne železnice, 35 let. — Marija Kolesa, krojačeva žena, 52 let. — Alojzij Maras, sin posestnika-begunca, 1 dan. — Marija Koračin, hči trgovskega sotrudnika, 4 leta.

Prasič obgrizel otroka. Marija Retelj iz Kostajnove je pustila svojega 4letnega sinčka samega doma, ona pa se je podala na nivo. Po dolgem času je poslala svojo Glečno hčerko pogledati, kaj da dela sinček. Med tem časom pa je bil prisel prasič v sobo, in na teh ležečega Lojkza hudo poškodoval. Fantiček bi bil izkrva-

vel, ako ga ne bi bila rešila zdravniška roka. Mati se bo morala zagovarjati pred sodiščem.

ŠTAJERSKO.

Padli na bojišču. Pred kratkim se je poročalo, da je padel na severnem bojišču četovodja Luka Majhen od Št. Ruperta v Slovenskih goricah. Poročilo je poslal njegov prijatelj četovodja Marko Janžekovič. A tega poročevalca tudi ni več med živimi. J. Bizjak piše v Rušu iz severnega bojišča, da je Marko Janžekovič "tudi šel pod hladno zemljo, da je bil 'zauber' fant, dober, priljubljen ter spoštevan od moštvja in višjih". Služil je pri 87. pešpolku." — Od Sv. Jakoba v Slov. gor. poročajo:

Spoštovana Arnuževa družina je dobila s severnega bojišča uradno poročilo, da je tukajšnji trgovec Rudolf Arnuž, sin učitelja in posestnika Jurija Arnuža, padel pri Bojanji v Galiciji. Arnuž je služil kot korporal pri našem domačem polku. Rajni zapušča očeta in matere, mlado vdovo in dve hčerkice. Arnuž je bil zvest Slovenec. — Iz Grab pri Središču poročajo: Kadet javlja zasebno poročilo, že 30. maja padel v Galiciji tukajšnji rojak Alojzij Lončarič, brat kaplana Josipa Lončariča pri Kapeli. Služil je od meseca oktobra pri 3. saperskem bataljonu in še dne 28. maja je pisal domov, da je zdrav. Bil je izučen sodar, močen in bistromen. — Norsine pri Ljutomeru. Padel je na severnem bojišču 18. junija pri Ptiju.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem zboru.

Občine, občinske organizacije in kulturni društvi v Hrvatskem državnem z

Senca meča

ROMAN IZ ČASOV NAPOLEONA I.

Angleški spisal Robert Buchanan. — Za Glas Naroda prevel G. P.

Osemnajstdeseto poglavje.

"TAKO SE VEDNO GODI TIRANOM!"

Cesar je zastopal v spanju, a se ni vzbudil. Podoba moža je stala za trenutek v sredini sobe. Nato se je pričela počasi plaziti proti spečemu, brez vsakega šuma, kajti človek je bil bos. Vzravnala se je ter pokazala obraz, tako divji in strašen, da je bil komaj videti človeški ter bolj sličen onemu kakor prikazni. Lasje, naposredno se se mu vspipali v dolgih kodrih na ramena in lica so bila vpadla vsled lakote ali bolezni. Postava je videti ogromna, zavita od nog do glave v enjue.

Ko je lezel mož proti spečemu Cesariju, se je nekaj bliskalo v njegovi roki. Bil je dolg, bajonetu podoben nož, kot ga rabijo lovci v Atenah. Oči so mu blestele v čudnem svitu ter so bile neprestano vprte v spečega Cesarija. Če je ta človek morilec, potem je govorovo napočila Cesarija zadnjega ura!

In sedaj, z nožem v roki, je stal prav poleg Cesarija, upirajoč svoj pogled v njegovo lico. Ono njega samega pa je bilo divje in polno blaznosti.

Vedno bolj se je približeval spečemu ter istočasno dvigal nož, pripravljen da ga požene v sreč.

V tem trenutku se je speči Cesari zgani, a se ni prebudil, kajti bil je popolnoma onemogel vsled vednega bdenja. Spanec je bil izvanredno globok. Ko bi vedel, kako bližu je njegovo spanje smrtni? Splezal je bil na vrhuncu posvetne slave; ob noge svojega prestola si je prikval kraljevcelega sveta, ... in to naj bo konec? Da ga bo umoril v temni noči zavratni morilec!

V prednji sobi je bilo naenkrat čuti stopinje in takoj nato klic straže: — Qui vive? — Takoj nato je zopet vse utihnilo. Mož v sobi je vzdrževal, prisluškoval, a njegove divje oči so še vedno počivale na obrazu spečega Cesarija....

Zvezde večnosti, ki bleste na nebesnem svodu, so zrle skozi oblake in meglo na tva dva bitja, ki sta si stala nasproti, oba ustvarjena od Boga....

Duh življenja, ki živiš povsod, v zraku in globini, obdeni ju s svojim skravnostnim dihom. Iz tebe sta prišla oba in v tebe bosta zopet odšla! Kdo je sedaj cesarski? Velikanska postava z divjim obrazom in vso silo, katero podeljuje blaznost, ali pa slabotna oblika, ki leži na stolu, izpostavljena smrtnemu udarenu? Oglejte si ta dva otroka Adama, vsak z mesom, krvjo, srečem in dušo človeka; vsak čudežno ustvarjen, oba dihačajo isti zrak, živeča se od iste jedi. Kdo more reči: — Ta je Kajn! Ta je Abel? — Pogled Kajna je v očeh onega, ki stoji z nožem v roki.... A tako gotovo kot je Bog v nebesih, on je nesrečni Abel, ki se je dvignil ter v obupu svojega srca prijal za bratomorni meč!

Potezo za potezo, črto za črto je študiral v lici Cesarija. Pogled je bil nepremičen in lica bleda kot smrt. Slišal je stražo, ki se je približala ter obstala pod oknom. Dvignil je nož, da udari. — Straža se je pa oddalila in povesnil je orožje. Nato je zopet slišal ropot v prednji sobi. Morda so kaj čuli ter se sedaj bližajo?.... Ne, vse je zopet utihnilo....

Kako globoko, kako mirno spi Cesari! Medla luč svetilke razsvetljuje njegov obraz, njegove gube. Nič cesarskega ni v tej postavi, — pač pa nekaj čisto običajnega kot je naprimer izmučen kmetij, sedeč poleg ognjišča. Slabotna, izčeta postava je to, katero bi lahko močan človek podrl z enim udarem roke. Ena ruka Cesarija leži na roki naslonjače.... Bela in ozka je kot ona ženske ali otroka.... Pa, ali ni to ista ruka, ki je strla v prah prestole in altarje, ki je onečastnil škrinjo zavez s krvjo? Ali ni to ruka Kajna, ki je ubijal svoje brate?

In sedaj, morilec, kajti to si, udari, udari! Sedaj si ti na vrsti. Čakal si in čakal na to uro, — molil si k Bogu in Gospej Sovraštva, da bi prišel za trenutek, — in glej, Gospod ti je dal sovražnika, tvojega in celega človeštva, v roke! Ubij, ubij, ubij! To je Napoleon, kojega duh je šel po svetu ter obilil s krvjo srečna domovja, to je mož, ki je pritisnil na skoro vso deželo pečat razdejanja in plamenov! Spomni se Jene, Eylau-a in ubij! Spomni se Berezine, napolnjene s tisoči mrtvecev, spomni se tisočih in tisočih, ki leže pokopani pod snegom — ter ubij, ubij, ubij!

Ali domviš, da je to oni, da se obotavlja! Obraz ti je spačen in roka se ti trese! Prišel si sem z misijo, da boš videl Senco, potodo kot ono iz črnega mramorja! Od daleč se ti je zdel Cesari velikanski, nečloveški, pošast, slična onemu iz pekla. Sedaj pa ti je prešel pogum, ker viši le ubogega, slabotnega človeka!

Misli na sirašne noči, na dnevne lakote — in ubij! Misli na temo, ki je prišla nad tvore življenje, na žalost, da si se moral ločiti od vsega, kar ti je bilo najdražje na svetu; misli na milijone, katero se je kot ovce gnalo klavnicu — ter ubij! Ne imej usmiljenja, kajti on ga ne pozna! Spomni se, da je to eno življenje proti sreči in miru celega sveta! Če se zopet prebudi, se bo prebudi tudi vojna.... Z njo pa požar, lakota in krovoprelite! Ubij, ubij, ubij!....

Speči Cesari se je zopet zgani, ter se nagnil na drugo stran. — Obraz je imel bled, krog usten pa mu je igral čuden smerljaj. Mrzal je nekaj sam zase in roka na naslonjači se je odpirala in zapirala kot ona deteta v spanju, ki sanja, da lovi metuljčka!

Cesarska krona ali metuljček! — — — Ali ni to vse eno?.... In v očeh Boga je morda oni, ki spi tukaj, le ubog, brezumen otrok! —

Naj bo, kar hoče! Bog je potegnil krog oblike spečega moža krog, katerega ne smeš prekorciati. Prav gotovo nisi iz lesa, iz katerega se reže morilec in dasiravno divja blaznost v tvojih možnih, je še vedno dosti ljubezni v tvojem sreču! Ne moreš ubijati sedaj, dasiravno si prišel ubijat! Izgubljen kot si, ne čutiš sedaj nobenega sovraštva niti do svojega sovražnika. Sedaj veš, kako slabotna, kako naboglena je oseba, katero si črtil in se je bal toliko časa! Bog ga je ustvaril in Bog ga je postal. Dasiravno krvav, je klubu temu še vedno otrok božji!....

Morda pa bi bilo lažje, da ni molil.... On pa je v resnici molil in njegov obraz je postal za trenutek lep in brez strahu, kot cete, se je podal k počitku.

Ali hoče ubiti to, kar je posvetil Bog s spanjem? Ker je to bitje onečastilo zakone prirode, ali jih hoče tudi ti? Ne.... Ti si ga videl in ga poznaš.... in izročil ga boš v božje roke....

Amen! Mirno in varno ga lahko pusti tako, kajti osveta Boga je tako gotova kot je globoka njegova usmiljenost. Ponči, v sanjah, se ti prikazuje oblika enega moža.... Koliko se jih prikazuje? Njemu? Morda niti ena, dasiravno jih je bilo tisoče in tisoče ubitih na migljak njegove roke. Pa bodi miren! Dasiravno se mu ne prikaže nihče, bo zahteval Duh življenja od njega svoj račun. Ozri se še enkrat v te zaprte cesarske oči!....

Obrni se še enkrat, ubogi človek, predno odideš! Na obrazu Cesari ne počiva luč žive ljubezni, temveč plamen, ki razjeda njegovo notranjost, — plamen, ki ga uničuje in mori, dasiravno se napaja s krvjo tisočerih. On, ki ni poznal nobenega usmiljenja do človeštva, se bo učil smiluti se samemu sebi.... Pojd, izgini....

...Nič več ni držal človek noža v roki. Brezlišnjih korakov

se je umaknil v notranjost velike sobe, proti zidu. Za trenutek je obstal ter vrgel zadnji pogled na spečega Cesarija.... Pri tem se je tresel kot človek, ki je padel v razburkano morje in katerega dvigne naenkrat nevidna roka za lase. Nato je potegnil nastran težko zaveso, odprl veliko okno ter skočil ven, — v temo....

V daljavi je bilo čuti glasen krik, nato strele, udarec stopinj — — — Mož je izginil kot je bil prišel, — kot Duh noči.

Medtem pa je skočil speči Cesari, prebujen vsled ropota, na noge. Ko je stal tako, treseo se po celem životu ter se ozrl naokrog, je ležal ob njegovih nogah dolg nož, sličen onim, kot jih rabijo lovci. On ga pa ni videl in gotovo si ni sanjal, da je bil isti pred par minutami namerjen na njegovo srečo.

Vstopili so drugi spremljerji ter našli odprto okno, a nobenega sledu o roki, ki ga je odprla. Junak stoteril bitk se je tresel, kajti bil je praznovoren in jim ni mogel pojasniti cele zadeve.

Pa sedaj, — na koncu! Predolgo je že počival in kmalu se bo pričelo daniti.... Zatrobile so trobente in zagrmeli bobni, ko je jahal v temno noč, na čelu velikega spremstva.... Izročimo ga Bogu! Ravno pred njim, zagrindajoča blestec zvezdo njegove usode, se dviga krvavo-rdeča senca — Waterloo....

E P I L O G.

Minulo je leto. Na pečinah cytot zopet zlatorumen evetice. Z južne strani pribajajo cele tropne morske ptiče ter belijo stene iz krvavo-rdečega granita. Na poljih v notranosti dežele valovi zlatorumen pšenica v visoko nad poljem, dvigajoča se v lahnem potetu, poje škrjanček svojo pesem ljubezni in radosti. Tam zunaj na mirni morski gladini je opaziti ribiški čolne, hiteče za obilnim plenom....

Obletnica je velike bitke, s katero je bila zapečatena usoda Napoleonova. —

Na vrhuncu pečin, prav nad katedralo sv. Gildasa, sedita dva človeka ter se ozirata navzdol. Daleč spodaj, nad brezstrešnim zidovjem katedrale, čepe skupine galebov in mirno morje, naraščajoč v plimi, se skoro neopačeno približuje Vratom sv. Gildasa. Še dalje naprej pa se razteza veliki Ocean, omejen le od nebeškega svoda.

Ena človeška oblika, zelo suha in visoka, sedi nepremično kot kip, z velikimi sivimi očmi, obrnjeni na morje. Lasje so čisto si ter padajo v dolgih kodrih po rameni, docim je preprezen obraz s čudnimi gubami, preostanki neke strašne žalosti ali velikega strahu, ki pa je presel. Druga oblika, ona mlade, lepe dekleice, sedi prav pod njim, ga drži za roko ter upira svoj pogled v njegov obraz. Opravljen je v črno obleko in njen obraz je čisto bled.

Dan za dнем, v zlatem sonču poletja, prihajata dva semkaj ter sedita ure in ure popolnoma mirno in tiho. Dan za dнем pričakuje dekliva trenutka, ko bo izginil oblik, ki krije duha njenega spremjevaleca. Vse kaže, da je njemu v veliko tolaho zdeti na tem mestu, držati njo za roko ter zreti na morje. Njegov pogled je prizadet, v a globini oči mu žari neka skravnostna luč....

Danes pa govori, ne da obrnil pogled od morja.

— Marcela!

— Da, Rohan!

Če bi mogel človek jadrati, jadrati in jadrati, daleč ven, bi prišel do skale, kjer sedi O-n, vsepovsod obdan od valov. Večkrat se mi zdi, da ga vidim tam, zrocenega v temno vodovje. Zamišljen je in bled v obraz kot je bil takrat, ko sem ga videl, predno se je bilo ono veliko bitko.

Ozrla se je vanj s solzami v očeh.

— Rohan, dragi! O kom govorиш?

On se smeje, a ne odgovori. Njegove besede pomenijo začelo skrivnost. Od onega dne, ko se je po doljih mesecih odsotnosti, vrnil domov, uničen človek, je večkrat govoril o čudovitih strahih, — o bitkah, o Cesariju, o čudovitih srečanjih, a vsem se je zdelo da so to le blodne sanje. S nestrešnostjo je pričakovala, da se dvigajoč oblik in da postane vse jasno. Še vedno je upanja, kajti od dne do dne je postajal bolj miren in krotek in sedaj se ga je lahko vodilo kot otroka.

On molči in zre nepremično na morje. Za njim se dviga veliki Menhir in daleč spodaj leži pokojna vasica. Solnčna luč pada nanj in na vse krog njega ter krije z belo kopreno postavo njega in ono mlaude dekleice. Ni še vse izgubljeni in čim bolj zapuščen je bil on, tem bolj je rasla njena ljubezen in ona sama mu je ostala, očiščena, verna, zvesta do smrti....

...On pa ne sanja, ki govorí o njem, ki biva daleč tam za vodami. Daleč, daleč, pod samoto palmo, sedi druga Oblika ter čaka čaka in sanja, docim se zgrinja povsod naokrog globoko vodovje, neizmerno in širno kot ono večnosti ter se lomi z zamolklim gremenjem ob njegovih nogah.

Tako sedita oba, na tisoče milij narazen, Podprtih lie in zroča na morje....

Konec.

Dr. Josip V. Grahek.
EDINI SLOVENSKI ZDRAVNIK V PENNA.

Zdravim vse bolezni moške, ženske in otročje.

841 East Ohio St., [Allegheny] N. S. Pittsburgh, Pa.

"Kavarna" Hotel Pavilon — Kar Stav. 1, 2, 3 in 4 vsečno naravno do močnih.

TÉL. CENTRAL 3596 W.

JOSEPH MARINČIČ

SLOVENSKA TRGOVINA

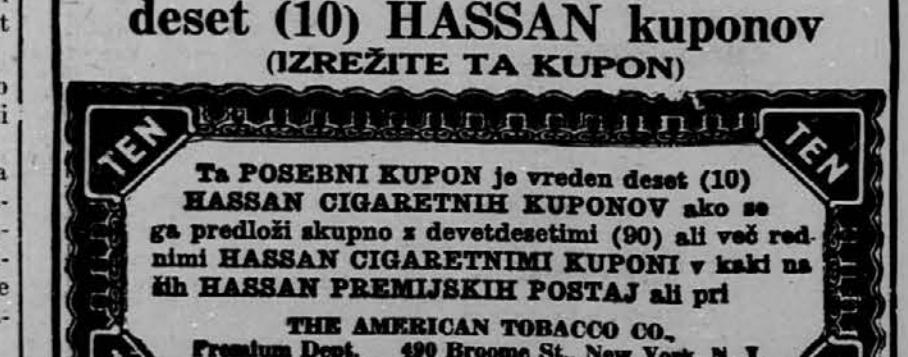
S FINIMI URAMI, DIAMANTI, GRAMOFONI,

SREBRNINO IN ZLATNINO.

5805 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Kadar potrebujete dobrino in drugo zlatnino, budilke, stenske ure, ure kukavice, Columbia gramofonske plošče različnih jezikov, slovenske plošče iz stare domovine, istotako gramofone ter vse v to stroku spadajoče predmete, se obrnite na svojega rojaka, ki vidi delite, da boste boljše postreženi, kakor pri kakem tujcu. Moje geslo je dobra postrežba. Prodajem tudi na mesecne ali tedenske odpajčila. Točno popravljanje ur, zlatnine in gramofonov. Vsako delo in popravljanje je jamčeno.

ZASTONJ
deset (10) HASSAN kuponov
(IZREŽITE TA KUPON)

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK
DR. DRŽAVAH. NAROCITE SE NANJ!

NAZNANOLO.

Cenjenim naročnikom v Michiganu, Wisconsinu in Minnesota sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. OTO PEZDIR,
ki je pooblaščen pobirati naročni in izdajati tozadne potrdile.
Upravnost "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osleparjeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravnalo.

Bresplačno se daje nasveti priseljencem, kateri so bili osleparjeni od bankirjev, odvetnikov, trgovcev z zemljami, prodajalcev parobrodnih listkov, spremjevalcev, kažipotov in posestnikov goštinstva.

Daje se informacije v naturalizacijskih zadevah: kako postati državljan, kjer se oglašati na državljanske liste.

Sorodniki naj bi se ustavili s priseljencem na Ellis Islandu ali pri Barge Office.